

Ето видите какъ трѣба да обичате родители си! Азъ съмъ увѣрена, че и вы също така быхте ся погрыжили за вашѣтъ майкѣ, както и Стоенчо за неговѣтъ. Ахъ, Боже мой, извикахъ и двѣнкытъ съ единъ гласъ, ный ти доносвахмы на радо сърдце и закускѣтъ си и обѣдѣтъ си, ако да станеше нужда. О, майчице, вървай че ный търпявами и найсиленъ гладъ, токо тебе да нахранимы. Това е хубаво отъ васъ, мили мои дѣца, рече майката умилена отъ думытъ имъ, азъ желяхъ, да спазите у вазъ ситѣзи похвалны чувства и богъ ще вы благослови. И сега еще е рано, хайдите да идимъ по хладинѣ тамъ, да видимъ какво прави Стоенчова майка. Азъ обичамъ Стоенча, като обича той толкозъ майкѣ си.

И ный го обичамы, рекохъ, Иванчо и Донка. Уловихъ майкѣ си за рѣкѣ и трѣгнѣхъ къмъ колибѣтъ.

Като приближихъ, ето че болната влѣзваше въ колибѣтъ си, облѣгнѣтъ на стоеичовытъ плещи. Видите ли, сыноко, рече майката на Иванча и на Донкѣ, кога-